Присъда от 3.07.2013 г. по н. о. х. д. № 798/2012 г. на РС – Несебър, докладчик съдията Йорданка Майска-Иванова

Чл. 151 НК
Чл. 159а НК
Чл. 189 НПК

От обективна страна обектът на престъплението по чл. 151 НК е половата неприкосновеност на пострадалата.

Изпълнителното деяние се изразява в извършване на полово съвкупление, когато лицето е малолетно.

Престъплението е резултатно и се заключава в осъществен полов акт между дееца и малолетната пострадала. Резултатът е постигнат без каквато и да е установена форма на принуда, без използване на сила или заплашване. Съгласието на пострадалата е без правно значение и не изключва престъплението.

От обективна страна обект на престъплението по чл. 159а НК е личността на пострадалата. Нейното съгласие не изключва противоправността на деянието.

ПРИСЪДИ:

ПРИЗНАВА Т.В.П., българин, български гражданин, разведен, неосъждан, със средно образование, за ВИНОВЕН в това, че:

– При условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години З.Я.Д., поради което и на основание чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 54 от НК го ОСЪЖДА на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода;

– При условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години К.Ф.М., поради което и на основание чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 54 от НК го ОСЪЖДА на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода;

– При условията на продължавано престъпление на неустановена дата в началото на февруари 2012 г. лек автомобил транспортирал З.Я.Д. от гр. Г. до

апартамент на морето и на същата дата приел З.Я.Д. в апартамента с цел да бъде използвана за развратни действия, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години, поради което и на основание чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1, вр. чл. 54 от НК го ОСЪЖДА на ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода и глоба в размер на 10 000 лв./десет хиляди/ лева;

– При условията на продължавано престъпление на неустановена дата в началото на февруари 2012 г. с лек автомобил транспортирал К.Ф.М. от гр. Г. до апартамент на морето и на същата дата приел К.Ф.М. в апартамента с цел да бъде използвана за развратни действия, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години, поради което и на основание чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1, вр. чл. 54 от НК го ОСЪЖДА на ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода и глоба в размер на 10 000 лв./десет хиляди/ лева.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 23, ал. 1 от НК ОБЩО НАКАЗАНИЕ спрямо Т.В.П. в размер на най-тежкото от така наложените, а именно ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода.ПРИСЪЕДИНЯВА на основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо най-тежко наказание от три години лишаване от свобода и наложеното наказание глоба в размер на 10 000 лв./десет хиляди/ лева.

ОТЛАГА на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на определеното общо най-тежко наказание от три години лишаване от свобода за срок от ПЕТ ГОДИНИ.

ПРИЗНАВА Х.В.Д., българин, български гражданин, неженен, осъждан, със средно образование, безработен, за ВИНОВЕН в това, че при условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години К.Ф.М, поради което и на основание чл. 151, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1, вр. чл. 54 от НК го ОСЪЖДА на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода, които да изтърпи при първоначален СТРОГ режим в затвор.

ОСЪЖДА на основание чл. 189, ал.3 от НПК подсъдимите Т.В.П. и Х.В.Д. самоличност да заплатят поравно по сметка на ОД на МВР – Б. сумата в размер на 600 лв. (шестстотин лева), представляваща направените разноски по време на производството в досъдебната му фаза.

ОСЪЖДА на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимите Т.В.П. и Х.В.Д. да заплатят поравно по сметка на РС-Несебър сумата в общ размер на 205,36 лв. /двеста и пет лева и тридесет и шест стотинки/, представляваща направените разноски по време на производството в съдебната му фаза.

ПРИСЪДАТА подлежи на обжалване и протестиране в 15-дневен срок, считано от днес, пред Окръжен съд Бургас.

МОТИВИ към присъда по НОХД № 798/2012 НРС

1. Подсъдимият Т.В.П. е предаден на съд по четири обвинения:

I. За това, че при условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години З.Я.Д. – престъпление по чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК;

II. За това, че при условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години К.Ф.М. – престъпление по чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК;

III. За това, че при условията на продължавано престъпление на неустановена дата в началото на февруари 2012 г. транспортирал З.Я.Д. с лек автомобил от гр. Г. до апартамент на морето и на същата дата приел З.Я.Д. в апартамента с цел да бъде използвана за развратни действия, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години – престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК;

IV. За това, че при условията на продължавано престъпление на неустановена дата в началото на февруари 2012 г. транспортирал К.Ф.М. от гр. Г. до апартамент на морето и на същата дата приел К.Ф.М. в апартамента с цел да бъде използвана за развратни действия, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години – престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

2. Подсъдимият Х.В.Д. е предаден на съд по обвинение, че при условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години К.Ф.М. – престъпление по чл. 151, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1от НК.

Пострадалите З.Я.Д. и К.Ф.М. са конституирани като частни обвинители със съгласието на законния им представител Ж.Г. – Директор на Дом за деца, лишени от родителска грижа, и на особения представител адв. С.Н. Граждански искове не са предявени.

От събраните по делото доказателства и приетите експертизи съдът приема следната фактическа обстановка:

Към датата на деянието св. З.Д. е била на 13 години, св. К.М. – на 12 години. Същите били настанени в Дом за деца, лишени от родителска грижа. Там се грижели за тях, като и двете ходели на училище. Свидетелките са братовчедки.

На сутринта на 25.01.2012 г. двете пострадали излезли от Дома, за да отидат на училище. Тръгнали пеша, но на св. З.Д. не ѝ се ходело на училище. Със св. К.М. решили да се разхождат. Двете започнали да мислят къде да отидат. Сетили се за техен общ познат от гр.Плевен, но нямали пари. Св. З.Д. предложила св. К.М. да я заведе при неин познат – св. Х.Т. Той живеел в блок близо до Дома. Всички деца в Дома го познавали и често ходели при него. Според показанията на св. З.Д., той им намирал работа, давал им понякога пари, на някои от момичета намирал мъже, с които да правят секс.

Св. З.Д. дотогава не била ходила при него, но св. К.М. била ходила и преди. Двете отишли, за да му поискат пари, за да заминат. От своя страна, св. Х.Т. познавал св. К.М. от година и половина, знаел на каква възраст е и че живее в Дома. Запознал със св. Д. Той знаел, че и двете момичета са малолетни, като смятал, че се занимават с проституция. Свидетелките му поискали пари, но той им казал, че няма. Попитал ги защо не правят секс с някого, за да спечелят пари. Те първоначално отказали, но впоследствие се съгласили. Според св. З.Д., св. Х.Т. се опитал да им намери мъже, с които да правят секс, но не успял. Вечерта свидетелките останали в жилището на св. Х.Т. На следващия ден двете малолетни отново поискали св. Х.Т. да им намери мъже, с които да правят секс, за да спечелят пари, като първо му споделили, че имали

намерение да отидат до гр. П., а после му казали, че искат да пътуват до гр. К. Св. Х.Т. разговарял по телефона със свой познат – подс. Т.П., за когото знаел, че работи като таксиметров шофьор и набира момичета за проституция. Св. Х.Т. обяснил на двете малолетни за него и им казал, че той може да дойде да ги вземе и да ги заведе в гр. Б., където да работят за него като проститутки. Те щели да изкарват пари и щели да дават част от тях на подс. Т.П., а той щял да се грижи за тях. Малолетните се съгласили, тъй като предпочитали да проституират за някого, отколкото да се върнат в Дома. Св. Х.Т. разговарял с подс. П. по телефона и му обяснил за двете момичета, които са при него, и за факта, че са малолетни. Въпреки това подс. Т.П. изявил желание да дойде до гр. Г., за да ги вземе. Обяснил на св. Т., че няма да ги пуска по улиците, а че ще ги държи в тях.

Двете свидетелки сочат, че стояли в дома на св. Х.Т. около седмица, след което подс. Т.П. пристигнал с лек автомобил - такси. Той работел като таксиметров шофьор във фирмата на св. М.Т., който му бил предоставил автомобила, за да работи с него. Подсъдимият го ползвал и за лични нужди. Между двамата нямало писмени договорни отношения.

Подс. Т.П. пристигнал заедно с подс. Х.Д. Докато били в жилището на св. Х.Т., подс. Т.П. разпитвал двете малолетни от къде са и на колко години са. Тогава св. З.Д. го излъгала, като му казала, че са от гр. Казанлък и че е на 17 години, а св. М. – на 15 г. Подс. Т.П. провел разговор насаме със св. Х.Т. Когато излязъл от стаята, подс. Т.П. погледнал св. З.Д. и ѝ казал "Мразя да ме лъжат". След това подс. Т.П. обяснил на двете малолетни, че ще ги вземе, ще ги закара до гр. Б., ще им намира клиенти, с които да правят секс, и че ще получават пари. Той щял да взема част от парите. Двете малолетни се съгласили, разбрали се да живеят в жилище на подсъдимия. На същия ден тръгнали с автомобила от гр. Г. и малолетните били докарани в процесния апартамент на морето.

На втория ден, след като пристигнали, подс. Т.П. поискал от св. З.Д. да правят секс. Тя нямала нищо против и понеже го харесвала, му казала, че е съгласна. На следващия ден св. З.Д. изрично го уведомила, че е на 13 години. Тогава той ѝ казал, че е знаел още когато дошъл в гр. Г. На третия ден св. З.Д. казала на на подс. Т.П., че иска да ѝ намира клиенти и да прави секс с тях, за да спечели пари. Според св. З.Д., докато пребивавала в апартамента, продължили да правят секс заедно през два-три дни. В едната стая спяла св. З.Д. Още първата вечер, когато пристигнали, тя спала на едно

легло с подс. Т.П. Св. К.М. спяла в другата стая, но вратата между двете стаи била отворена и тя виждала всичко. На другото легло в стаята, в която спяла св. К.М., спял подс. Х.Д.

Четири-пет дни, след като пристигнали, подс. Т.П. казал на св. З.Д., че ще ѝ намери клиенти, с които да прави секс. Двамата започнали да пътуват всеки ден до гр. Б. с таксито, което управлявал подсъдимият. Подс. Т.П. я водел при различни мъже, с които правела секс срещу заплащане. Св. З.Д. сочи, че от първия си клиент получила около 250 лева. В продължение на около 10 дни всеки ден подсъдимия я карал до гр. Б., където ѝ намирал клиенти, с които правела секс. По нейни сметки за този период спечелила около 3000 лева. От парите, които печелела, св. З.Д. давала около половината на подс. Т.П. Така се разбрали, тъй като той купувал храна и плащал за апартамента, където живеели. С останалите пари, които печелела, св. З.Д. купувала дрехи и обувки. Докато двамата ги нямало, св. К.М. стояла в апартамента.

Св. К.М. е посочила, че горе-долу по същото време, когато св. З.Д. започнала да прави секс с подс. Т.П., тя започнала да прави секс с подс. Х.Д. Заявила е, че той не я е принуждавал, а сексуалните им контакти били доброволни. През престоя си в апартамента имала около десет сексуални контакта с него. Той знаел, че тя е малолетна, разбрал го още докато били в гр. Г. Случвало се понякога в едната стая на апартамента св. З.Д. да прави секс с подс. Т.П., а в другата – св. К.М. да прави секс с подс. Х.Д. По време на престоя си в апартамента, продължил около 3 седмици, св. К.М. правила секс около 2-3 пъти и с подс. Т.П.

Малолетната К.М. е уточнила, че от св. З.Д. знаела, че подс. Т.П. я водел да прави секс с различни мъже в квартири и хотели в гр. Б. Поначало уговорката била св. К.М. също да проституира, но подс. Т.П. не ѝ намирал клиенти, тъй като изглеждала по-малка. Св. З.Д. ѝ споделяла, че от проституцията печелела различни суми пари. Св. К.М. е посочила, че лично я е виждала да прави секс с подс. Т.П. в апартамента, в който живеели. Уточнила е, че и двете още от преди в гр. Г. са имали полови контакти с мъже.

Св. З.Д. и подс. Т.П. отишли в кафето, където той я запознал със св. Н.В. Още в края на месец януари 2012 г. подсъдимият споделил на последния, че се обадил негов познат от гр. Г., който му казал, че има две момичета, които искат да проституират за

него, като им намира клиенти. Подсъдимия споделил още, че има намерение да отиде до гр. Г. и да вземе двете момичета. Впоследствие св. Н.В. разбрал, че подс. Т.П. и подс. Х.Д. ходили заедно до гр. Г., взели момичетата и ги настанили в апартамент. Двете момичета живели при подс. Т.П. около един месец. Той му бил казал, че ако има клиенти за момичетата, да му се обажда.

На 16.02.2012 г. св. З.Д. отишла сама в кафето, в което работел св. Н.В. Подс. Т.П. преди това я бил докарал до гр. Б. и я оставил на автогарата, след което с таксито тръгнал да изпълнява курс. Св. З.Д. в кафето разговаряла със св. Н.В. Искала му пари, за да се прибере до гр. К., впоследствие му казала, че подс. Т.П. я е пратил да иска пари. Св. Н.В. не ѝ дал, тъй като нямал. Докато тя била там, в заведението дошъл св. Д.Д. Той и св. Н.В. се познавали отпреди. Св. Д.Д. видял св. З.Д., запознал се с нея и от св. Н.В., разбрал, че е готова да прави секс срещу заплащане. Св. З.Д. я харесал, заговорили се, той я почерпил. След това св. Д.Д. предложил на св. З.Д. да се преместят в механа и тя се съгласила. Дотам отишли с автомобила на му. Пили алкохол и разговаряли. Тя му споделила, че е на 13 години. Разказала му още, че е от Дом за изоставени деца. Споделила че в гр. Б. е с подсъдимите Т.П. и Х.Д.

През това време при подс. Т.П. дошли полицейски служители и му казали, че двете малолетни се издирват. Той се обадил на св. Н.В. и го питал дали св. З.Д. е при него в кафето. Отговорил му, че си е тръгнала. Подс. Т.П. бил извикан в полицията, за да даде обяснения. Междувременно се обадил на подс. Х.Д. също да дойде. Докато били там двамата, по телефона на подс. Т.П. се обадила св. З.Д. Тя успяла да вземе телефона на св. Д.Д. Подс. Т.П. я попитал къде е, но тя не могла да обясни. Казала, че е с лице на име Д. Тогава подс. Х.Д. се сетил, че го познава, и му се обадил по телефона. Св. Д.Д. първоначално отричал, че свидетелката е с него. Впоследствие обаче признал и се разбрали да се видят на бензиностанция в гр. Б. След като подс. Т.П. отишъл с подс. Х.Д., взели св. З.Д. и я закарали в Дом за временно настаняване в гр. Б. Полицейските служители прибрали и св. К.М., която през това време била в апартамента.

По делото са били изготвени две комплексни съдебно-психиатрично-психологични експертизи. От заключенията им е видно, че двете малолетни са психично здрави. Имат задоволително изградени познания и представи от примитивен характер относно сексуалното общуване. Отчетена е емоционалната, волевата и

характеровата незрялост, обусловена от малолетието им. Във връзка с преживяното малолетните са споделили пред вещите лица това, което са посочили и в показанията си пред разследващия за осъществените от тях сексуални контакти с непознати мъже – желанието им "да имат пари, да си купуват различни неща". В заключенията си вещите лица са посочили, че въпреки възрастта си двете малолетни са в състояние да разбират свойството и значението на постъпките си, както и да дават достоверни показания.

Вследствие на извършени медицински прегледи на двете пострадали е изготвена съдебно-медицинска експертиза, от заключението на която е видно, че при прегледите на малолетните са установени стари /повече от 2-3/ седмици дефлорационни щърбини, химен с достатъчна разтегливост, за да позволява обичайно пълно полово сношение без допълнително разкъсване. Не са били установени травматични увреждания.

Приетата фактическа обстановка се доказва от свидетелските показания на пострадалите З.Д. и К.М., които пълно и детайлно описват цялостната фактическа обстановка, както и от показанията на останалите свидетели.

От показанията на св. В.Т. – Инспектор по БППМН при ОДМВР – Б., е видно, че малолетната К.М. била установена в процесния апартамент. Св. В.Т. провела беседа със св. К.М., която ѝ разказала обстоятелствата, при които двете със св. З.Д. са пристигнали в Комплекса, с каква цел, както и това, че св. З.Д. е проституирала в гр. Б., където я карал подс. Т.П. След установяване на св. З.Д., същата потвърдила описаните по-горе обстоятелства, както и че проституирала в гр. Б., като част от заработените пари е давала на подс. П., а с друга част са си купували дрехи. Св. К.М.. споделила, че св. З.Д. е осъществила полов контакт с подс. Т.П., а тя е била сама в другата стая. По-късно споделила, че самата тя е имала полов контакт с лице на име Х.Д. в този апартамент. К. М. обяснила, че Х.Д. е приятел на Т.П. и че четиримата са живели в този апартамент – Т. П., Х.Д., З.Д. и К.М., както и че осъществила полов контакт с Х.Д. Св. З.Д. потвърдила казаното от св. К.М. Св. З.Д. потвърдила неколкократно, че в една от стаите са били К. и Х., които осъществявали полов контакт. При беседата си със З. тя съобщила, че К.М. е правила секс с Х.

Видно от показанията на св. Х.Т., същият е познавал К.М. от 2-3 години и знаел, че е малолетна. Запознал се и със З.Д. и разбрал, че същата е малолетна. Двете деца живеели при него известно време, докато той им уредил преместването при подс. Т.П.

Разбрал с каква цел се ангажира да ги приеме Т.П. – да живеят при него и да им урежда извършване на сексуални услуги срещу заплащане. За него Х.Т. знаел, че е сутеньор. Същият е уведомил изрично Т.П., че децата са малолетни и са избягяли от Дом за настаняване на деца без родителски грижи. Съдът не кредитира показанията на св. Х.Т. в частта, в която твърди, че е провел телефонен разговор в присъствието на пострадалите, тъй като не кореспондират с детайлните и непротиворечиви техни показания.

Видно от показанията на св. Н.В., същият знаел от подс. Т.П., че е отишъл и взел двете момичета от гр. Г., за да работят за него като проститутки. Знаел, че двете деца живеели при него. Познавал лично З.Д.. Знаел, че проституира. Описва обстановката, при която била установена З.Д. Описва и поведението и личните си възприятия за подс. Х.Д.

Св. Д.Д. през февруари 2012 г. в питейното заведение, в което работел св. Н.В., се запознал със св. З.Д. От Н.В. разбрал, че същата проституира. Харесал я и я заговорил. Почерпил я, след което заедно с нея напуснал заведението. Отправили се към механа. Пили алкохол и разговаряли. При разговора Д.Д. разбрал, че е малолетна и че е от Дом за изоставени деца. Междувременно св. Д.Д. провел разговор с подс. Х.Д., от когото разбрал, че детето се издирва. Междувременно от неговия телефон З.Д. провела разговор с Х.Д. След като разбрал, че момичето се издирва, подс. Х.Д. уговорил среща със св. Д.Д., за да предаде момичето на бензиностанция. Там дошли и двамата подсъдими, взели св. З.Д. и я отвели в Дом за временно настаняване на непълнолетни.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, дадени в хода на досъдебното производство и прочетени по реда на чл. 281 от НПК, тъй като са дадени в максимално близко време до датата на деянието и кореспондират с показанията на Д. и В.

От показанията на св. Г.Д. и М.Т. се установява, че автомобилът единствено се ползвал от подс. Т.П.

Горната фактическа обстановка се потвърждава и от признанието, извършено от подс. Т.П. в съдебно заседание.

Съдът кредитира обясненията на подсъдимия Х.Д. в частта, в която кореспондират с останалите доказателства по делото, а именно за това, че в жилището в

е пребивавал заедно с подс. Т.П. и двете пострадали момичета. Кредитира и признанието на факта, че К.М. е оставала да спи при него в стаята, както и че са осъществявали действия по полово сношение. Съдът приема за достоверна и описаната от подсъдимия фактическа обстановка по установяването и превозването на З.Д. от бензиностанция и предаването ѝ в Дом за временно настаняване на непълнолетни в гр.Б.

Съдът не кредитира обясненията на подс. Х.Д. в останала част – че не е знаел за действителната възраст на децата и че не се е стигало до полово сношение с М. В тази им част обясненията не кореспондират с показанията на свидетелките З.Д. и К.М. Съдът приема за безспорно, че същият е осъществявал съвкупление с К.М. Изводът се извлича от показанията на св. З.Д., св. К.М и св. Х.Т. Съдът приема за установено, че подс. Х.Д. е имал представа за действителната възраст на К.М. Съдът не кредитира обясненията на подсъдимия в частта, в която противоречат за останалия събран доказателствен материал, и ги приема за част от защитна теза.

Тези свидетелски показания, признанието на подсъдимия Т.П. и част от обясненията на подсъдимия Д. са в унисон с приложените писмени доказателства – заключенията по експертизите, приети в съдебно заседание и приложени по делото.

I. Съдът квалифицира деянията на подс. Т.В.П.:

– По чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК за това, че при условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. в апартамент неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години З.Я.Д.

От обективна страна обектът на престъплението по чл. 151 НК е половата неприкосновеност на пострадалата. Изпълнителното деяние се изразява в извършване на полово съвкупление, когато лицето е малолетно. В хода на съдебното следствие съдът приема за безспорно установено, че е било налице съгласие у пострадалата З.Д., но същото е без правно значение и не изключва престъплението. Тъй като текстът е субсидиарен, съдът изследва и дали са налице признаците на престъпление по чл. 152 от НК, но такива не са установени. Престъплението е резултатно и се заключава в осъществен полов акт между дееца и малолетната пострадала. Резултатът е постигнат

без каквато и да е установена форма на принуда, без използване на сила или заплашване.

Подсъдимият Т.В.П. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Подсъдимият е съзнавал обществеоопасния характер на деянието и е искал настъпването на обществеоопасните последици. Деянието е квалифицирано по чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК – продължавано престъпление, тъй като с категоричност е установено по делото, че Т.П. е осъществил деянието в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г., в апартамента неколкократно по отношение на едно и също пострадало лице.

– По чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК за това, че при условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. в апартамент неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години К.Ф.М.

По отношение на това деяние в пълна степен кореспондират съжденията, посочени в т. 1, които са в пълна степен подкрепени и от самопризнанието на подсъдимия.

По чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК за това, че при условията на продължавано престъпление на неустановена дата в началото на февруари 2012 г. транспортирал З.Я.Д. с лек автомобил от гр. Г. до апартамент на морето и на същата дата приел З.Я.Д. в апартамента с цел да бъде използвана за развратни действия, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години.

От обективна страна обект на престъплението по чл. 159а НК е личността на пострадалата. Основният текст предвижда четири форми на изпълнителното деяние. Настоящият състав на съда приема, че подсъдимият Т.П. е транспортирал З.Я.Д., като на неустановена дата в началото на февруари 2012 г. с лек автомобил е извършил физическото превозване на пострадалата от гр. Г. до апартамент на морето. Същевременно при условията на продължавано престъпление извършил и друга форма на изпълнителното деяние – приел пострадалата, като ѝ осигурил местопребиваване, обитаване, обяснил ѝ условията на сексуалната експлоатация – развратни действия по смисъла на закона. Подсъдимият я е приел за сексуална експлоатация. Въпреки че е било налице съгласие от страна на З.Д., същото не изключва противоправността.

Налице са и останалите признаци от състава на престъплението, тъй като е изпълнена и специалната цел – З.Д. е била експлоатирана за развратни действия чрез предоставяне на сексуални услуги. Налице е и квалифициращият признак по чл. 159а ал. 2, т. 1, тъй като пострадалата е малолетна, а умисълът на дееца е обхващал и този квалифициращ признак.

Подсъдимият Т.В.П. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния характер на деянието и е искал настъпването на обществено опасните последици, като умисълът му е обхващал всички признаци на престъплението.

– По чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал.1 от НК за това, че при условията на продължавано престъпление на неустановена дата в началото на февруари 2012 г. транспортирал К.Ф.М. и на същата дата приел К.Ф.М. в апартамента на морето с цел да бъде използвана за развратни действия, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години.

По отношение на това деяние в пълна степен кореспондират мотивите, посочени в т. 3, които са в пълна степен подкрепени и от самопризнанието на подсъдимия, с уточнението, че престъплението не предвижда настъпването на определен резултат – същото е на просто извършване. Макар К.М. да не била сексуално експлоатирана чрез използването ѝ за проституция, деянието е завършено и настоящият състав на съда го приема за осъществено.

Подсъдимият Т.В.П. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния характер на деянието и е искал настъпването на общественоопасните последици, като умисълът му е обхващал всички признаци на престъплението.

II. Съдът квалифицира деянието на подс. Х.В.Д. по чл. 151, ал.1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК за това, че при условията на продължавано престъпление на неустановени дати в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно се съвкупил с ненавършилата четиринадесет години К.Ф.М.

От обективна страна обектът на престъплението е половата неприкосновеност на пострадалата. Изпълнителното деяние се изразява в извършване на полово

съвкупление, когато лицето е малолетно. В хода на съдебното следствие съдът приема за безспорно установено, че е било налице съгласие у пострадалата К.М., но същото е без правно значение и не изключва престъплението. Деянието не съставлява престъпление по чл. 152 от НК. Престъплението е резултатно и се заключава в осъществен полов акт между дееца и малолетната пострадала. Такъв безспорно е установен по делото – резултатът е постигнат без каквато и да е установена форма на принуда, без използване на сила или заплашване. Подсъдимият Х.В.Д. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния характер на деянието и е искал настъпването на общественоопасните последици. Деянието е квалифицирано по чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК – продължавано престъпление, тъй като с категоричност е установено по делото, че Х.Д. е осъществил деянието в периода от началото на февруари 2012 г. до 16.02.2012 г. неколкократно по отношение на едно и също пострадало лице.

Причините за извършване на престъпленията от стана на Т.П. се свеждат до деформацията в съзнанието на подсъдимия, изразяваща се в незачитане на човешките ценности, незачитане неприкосновеността на личността и нейния свободен избор, съчетано със стремежа му за бързо удовлетворяване на финансови нужди чрез престъпленията по чл. 159а ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК – сексуалната експлоатация на малолетните, и за задоволяване половите желания чрез престъпленията по чл. 151, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

Причините за извършване на престъплението от стана на Х.Д. се свеждат до деформацията в съзнанието на подсъдимия, изразяваща се в незачитане на човешките ценности, незачитане половата неприкосновеност и стремеж към удовлетворяване на полово желание.

По индивидуализацията на наказанията:

По отношение на подсъдимия Т.В.П. съдът отчете смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Като отегчаващи отговорността обстоятелства отчете особено високата степен на обществена опасност на деянието – касае се за деяния против личността и половата неприкосновеност.

Като смекчаващи отговорността обстоятелства отчете семейното и материално положение на подсъдимия. Взе предвид и обстоятелството, че същият не е осъждан и няма наложени наказания по реда на чл. 78а от НК. Отчете и факта, че същият няма други противообществени прояви. Отчете и процесуалното му поведение, чрез изричното желание, делото да се разгледа по реда на Глава Двадесет и седма от НПК, както и заявеното самопризнание. Това обуславя и по-ниската степен на обществена опасност на дееца. След престъпленията против личността тези срещу половата неприкосновеност и здравето на личността са най-тежите и сериозно наказуеми. За това престъпление съдът наложи наказания при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства към минимума на предвиденото в закона наказание при условията на чл. 54 от НК. В същото време съдът счита, че не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито че което и да е от тях има качеството на изключително, което да обуславя приложението на чл. 55 от НК. Освен това намира, че с приложението на предвиденото в закона наказание ще се постигнат целите както на личната, така и на генералната превенция, и неговият размер не се явява такъв, че да се окаже несъразмерно тежък с извършеното.

Ето защо, и при условията на чл. 54, ал. 1 от НК го осъди за деянията както следва:

– За престъплението по чл. 151, ал.1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 54 от НК с пострадала З.Я.Д. – ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода.

– За престъплението по чл. 151, ал.1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 54 от НК с пострадала К.Ф.М. – ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода.

– За престъплението по чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1, вр. чл. 54 от НК с пострадала З.Я.Д. – ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода и глоба в размер на 10 000 лв./десет хиляди/ лева.

– За престъплението по чл. 159а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1, вр. чл. 54 от НК с пострадала К.Ф.М. – ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода и глоба в размер на 10 000 лв./десет хиляди/ лева.

Съдът на основание чл. 23, ал. 1 от НК определи ОБЩО НАКАЗАНИЕ спрямо Т.В.П. в размер на най-тежкото от така наложените, а именно ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода, като присъедини на основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо

най-тежко наказание и наложеното наказание глоба в размер на 10 000 лв./десет хиляди/ лева.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на определеното общо най-тежко наказание отложи за срок от ПЕТ ГОДИНИ.

По отношение на подсъдимия Х.В.Д. за престъплението по чл. 151, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК съдът отчете смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства отчете особено високата степен на обществена опасност на деянието – касае се за деяния против личността и половата неприкосновеност, както и факта, че е предходно осъждан за тежки умишлени престъпления по чл. 211, вр. чл. 201, ал. 1, т. 2, вр. чл. 209, ал. 1, вр. чл. 18, ал.1, чл. 20, ал. 1, чл. 26, ал.1 от НК и чл. 316, вр. чл. 309, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК по НОХД № 1634/2009 г. по описа на РС Б. Актът е влязъл в сила на 27.05.2009 г. и му е наложено общо наказание ЕДНА година и ШЕСТ месеца лишаване от свобода, което е търпял ефективно, при първоначален общ режим

Като смекчаващи отговорността обстоятелства отчете семейното и материално положение на подсъдимия. След престъпленията против личността тези срещу половата неприкосновеност и здравето на личността са най-тежките и сериозно наказуеми. С оглед обстоятелството, че съобразно предходните осъждания на Х.Д. следва да му се наложи наказание лишаване от свобода, което да бъде търпяно ефективно, съдът, наложи наказания при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства към минимума на предвиденото в закона наказание при условията на чл. 54 от НК. В същото време съдът счита, че не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито че което и да е от тях, има качеството на изключително, което да обуславя приложението на чл. 55 от НК.

Ето защо, при условията на чл. 54, ал.1 от НК го осъди на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода, които да изтърпи при първоначален СТРОГ режим в Затвор.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът постанови подсъдимите Т.В.П. и Х.В.Д. да заплатят поравно по сметка на ОД на МВР- Б. сумата в общ размер на 600 лв. (шестстотин) лева, представляващи направените разноски по време на производството

в досъдебната му фаза, както и да заплатят по равно по сметка на РС-Несебър сума в общ размер на 205,36 лв. /двеста и пет лева и тридесет и шест стотинки/ лева, представляващи направените разноски по време на производството в съдебната му фаза.

В този смисъл съдът постанови присъдата си.